

# Směnka

Musí-li být slovo „směnka“ vyjádřeno v jazyce, v němž je směnka sepsána, je tím zároveň určeno, že směnečná listina musí být v době, kdy je vydána, jednojazyčná. Nepřichází tak v úvahu, aby část směnky byla v jazyce jednom a část druhá v jazyce jiném, případně, že by text směnky přecházel postupně z jednoho jazyka do druhého. Přitom není důležité, že použitá kombinace jazyků na vydávané směnce nečiní směnku zcela nesrozumitelnou, neboť jde o jazyky blízké, příbuzné.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 427/2009, ze dne 21.12.2010)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce Ing. F. P., zastoupeného JUDr. J. T., advokátem, se sídlem v P., proti žalovaným 1) Ing. J. B., a 2) J. B., oběma zastoupeným Mgr. L. W., advokátem, se sídlem v B., o námitkách proti směnečným platebním rozkazům, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 42 Cm 58/2004, 42 Cm 59/2004, o dovolání žalobce proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. srpna 2008, č. j. 9 Cmo 96/2008-52, tak, že ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou J. B. se dovolání zamítá. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou J. B. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Z odůvodnění :

Vrchní soud v Olomouci k odvolání žalobce v záhlaví označeným rozsudkem potvrdil rozsudek ze dne 15. ledna 2008, č.j. 42 Cm 58/2004, 42 Cm 59/2004-34, jímž Krajský soud v Brně zrušil směnečné platební rozkazy ze dne 22. prosince 2003, č. j. 42 Sm 584/2003-11 a č. j. 42 Sm 585/2003-10, kterými uložil žalovaným, aby společně a nerozdílně zaplatili žalobci částku 351.341,- Kč s 6% úrokem od 21. září 2003 do zaplacení, směnečnou odměnu 1.171,13 Kč a náklady řízení a částku 321.562,- Kč s 6% úrokem od 21. září 2003 do zaplacení, směnečnou odměnu 1.071,87 Kč a náklady řízení.

Odvolací soud - odkazuje na ustanovení čl. I. § 75 zákona č. [191/1950](#) Sb. (dále jen „směnečný zákon“) - shodně se soudem prvního stupně uzavřel, že směnky, o jejichž zaplacení bylo směnečnými platebními rozkazy rozhodnuto (dále jen „sporné směnky“), nebyly sepsány v jediném jazyce, když z větší části byly sepsány v jazyce českém a údaj označující měnu směnečné sumy (u jejího slovního vyjádření) v tomto jazyce uveden není (srov. použité označení „swiss francs“).

Přitom ze shora uvedeného ustanovení směnečného zákona plyne, že směnečná listina musí být v době, kdy je vydána (v době vzniku směnečného závazku), pouze jednojazyčná. Požadavek, aby listina byla sepsána v jediném jazyce, je zřejmý již z použití jednotného čísla slova „jazyk“. Navíc jen v případě jednojazyčné listiny přichází v úvahu naplnění podmínky, že slovo směnka bude uvedeno v jazyce, ve kterém je listina sepsána. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že ve sporných směnkách je údaj označující měnu, v níž má být směnečná suma placena, uveden (u číselného vyjádření směnečné sumy) také přípustnou zkratkou „CHF“. Oba údaje označující měnu směnečného peníze (tj. „CHF“ i „swiss francs“) jsou na směnce stejně hodnotné, žádnému z nich nelze dát přednost a žádný z nich nelze ani pominout či jej považovat za nenapsaný. V obou případech jde o slovní vyjádření měny směnečného peníze, tvořící součást textu listiny a podléhající také požadavku jazykové jednoty směnky.

Nepřípadnou pak shledal argumentaci žalobce „obecně uznávanou přípustností cizojazyčných originálních údajů (označení účastníků směnky, včetně jejich podpisů, geografické názvy apod.) na směnce“, uzavíraje, že „přípustnost použití těchto údajů na směnce v originále nijak požadavek jazykové jednoty směnky nezpochybňuje a je jen důsledkem toho, že v řadě případů v jazyce směnky ekvivalent takových údajů vůbec neexistuje, případně jejich doslovný překlad by měl za následek naprostou nesrozumitelnost vyznačených údajů“.

Proti rozsudku odvolacího soudu podal žalobce dovolání, odkazuje co do jeho přípustnosti na ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a co důvodu na ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., tj. namítaje, že spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Dovolatel zdůrazňuje, že požadavek jazykové jednoty směnky nelze vykládat absolutně; užití jiných jazyků na směnce musí být posuzováno vždy konkrétně, „tedy např. s ohledem na to, v jakém údaji je jiný jazyk použit a musí být zkoumáno, zda směnka i při užití jiného jazyka splňuje všechny zákonem požadované náležitosti a vyplývá z ní určitě vymezený a srozumitelný závazek“. Požadavek jazykové jednoty – pokračuje dovolatel – je třeba vztáhnout pouze na text směnky, který je vyjádřen obecnými jazykovými výrazy (tedy např. „za tuto směnku zaplatím panu ...“) a „výklad v tomto duchu vystihuje skutečný smysl, který chtěl zákonodárce do právní normy vtělit“. Číselné vyjádření směnečné sumy jakožto i uvedení měny mezinárodně uznávanou zkratkou tak zcela jasně postačuje k naplnění požadavku na určitost směnečné sumy a je-li některá část obsahu směnky „znásobena takovým způsobem, že nezpůsobí neurčitost v obsahu směnky, neovlivní tato pluralita platnost směnky“.

Konečně dovolatel poukazuje na to, že část odborné právní literatury připouští existenci platných vícejazyčných smenek.

Proto požaduje, aby Nejvyšší soud rozhodnutí soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

V průběhu dovolacího řízení Krajský soud v Brně usnesením ze dne 23. února 2010, č. j. KSBR 46 INS 2221/2008-B-8, které nabylo právní moci 26. května 2010, neschválil oddlužení prvního žalovaného Ing. J. B. a na majetek jmenovaného prohlásil konkurs. Jelikož v důsledku prohlášení konkursu došlo k přerušení řízení ve vztahu mezi žalobcem a prvním žalovaným [§ 263 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona)], přičemž nejsou splněny podmínky, za nichž lze v řízení pokračovat (§ 265 insolvenčního zákona), Nejvyšší soud rozhodl (jen) o dovolání žalobce proti rozhodnutí, jímž odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně ve vztahu mezi žalobcem a druhou žalovanou.

Dovolání žalobce shledává Nejvyšší soud přípustným podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., nikoli však důvodným.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle ustanovení čl. I. § 75 směnečného zákona vlastní směnka obsahuje: 1. označení, že jde o směnku, pojaté do vlastního textu listiny a vyjádřené v jazyku, ve kterém je tato listina sepsána; 2. bezpodmínečný slib zaplatit určitou peněžitou sumu; 3. údaj splatnosti; 4. údaj místa, kde má být placeno; 5. jméno toho, komu nebo na jehož řad má být placeno; 6. datum a místo vystavení směnky; 7. podpis výstavce.

Podle ustanovení čl. I. § 76 směnečného zákona listina, v které chybí některá náležitost uvedená v

předchozím paragrafu, není platná jako vlastní směnka, s výhradou případů uvedených v následujících odstavcích (odstavec 1). O vlastní směnce, v níž není údaj splatnosti, platí, že je splatná na viděnou (odstavec 2). Není-li zvláštního údaje, platí, že místo vystavení směnky je místem platebním a zároveň místem vystavce bydliště (odstavec 3). Není-li ve vlastní směnce udáno místo vystavení, platí, že byla vystavena v místě uvedeném u jména vystavce (odstavec 4).

S právním posouzením věci odvolacím soudem, podle něhož údaj měny směnečné sumy „swiss francs“ způsobuje neplatnost sporných směnek, se Nejvyšší soud ztotožňuje.

Musí-li být slovo „směnka“ vyjádřeno v jazyce, v němž je směnka sepsána (viz citované ustanovení čl. I. § 75 směnečného zákona), je tím zároveň určeno, že směnečná listina musí být v době, kdy je vydána, jednojazyčná. Nepřichází tak v úvahu, aby část směnky byla v jazyce jednom a část druhá v jazyce jiném, případně, že by text směnky přecházel postupně z jednoho jazyka do druhého. Bylo-li by jazyků více, nebylo by možné této podmínce vyhovět. Přitom není důležité, že použitá kombinace jazyků na vydávané směnce nečiní směnku zcela nesrozumitelnou, neboť jde o jazyky blízké, příbuzné (viz v literatuře vyjma odkazů zmiňovaných již odvolacím soudem dále Kovařík, Z. Směnka a šek v České republice. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2006, str. 76).

Jakkoli sporné směnky obsahují u číselného vyjádření směnečné sumy údaj měny směnečné sumy „CHF“ (který odpovídá ČSN ISO 4217 kódy pro měny a fondy, vydané v prosinci 2002, jež je českou verzí mezinárodní normy ISO 4217:2001) – kód pro frank švýcarský, „druhý“ údaj měny směnečné sumy, nacházející se u slovního vyjádření směnečné sumy, znějící „swiss francs“ je důvodem neplatnosti obou směnek. Není totiž pochyb o tom, že u sporných směnek, vystavených v českém jazyce, zmíněný údaj měny odporuje požadavku jazykové jednoty směnky. Přitom akceptovat nelze ani názor dovolatele o důsledcích „plurality“ údajů měny, když žádnému z údajů měny směnečné sumy, nacházejících se na sporných směnkách – jak správně uvedl odvolací soud – nelze dát přednost, respektive žádný z nich nelze pominout.

Jde-li o argumentaci dovolatele založenou na možnosti (přípustnosti) uvést v jazyce, ve kterém není směnka sepsána, jiné údaje než údaj měny směnečné sumy, tato je z hlediska správnosti právního posouzení věci odvolacím soudem nevýznamná.

Právně nevýznamnými konečně Nejvyšší soud shledává i námitky ohledně přípustnosti tzv. vícejazyčných směnek, když v poměrech dané věci nejde o případ, kdy by souvislý text směnečné listiny byl sepsán v jednom jazyce a na téže listině se nacházel „překlad“ textu do jiného jazyka.

Jelikož se dovolateli prostřednictvím uplatněných dovolacích důvodů správnost rozhodnutí odvolacího soudu zpochybnit nepodařilo, přičemž z obsahu spisu se nepodávají ani jiné vady, k jejichž existenci dovolací soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), Nejvyšší soud dovolání žalobce ve vztahu mezi žalobcem a druhou žalovanou podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty před středníkem o. s. ř. zamítl.

( zdroj: [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz) )

## Další články:

- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)